

Urbendelse af de i § 5 ommeldte regulativmæssige Regler. Til nærmere Forstaaelse af denne Bestemmelse skal man antydningens bemærke — uden dog selvfølgelig hermed at ville fremsætte en almenlyd og udtømmende Regel — at medens Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person overhovedet er snekastningspligtig, som almindelig Regel bør falde ind under Domstolens Afgjørelse, skjønes paa den anden Side Spørgsmaal om Omfanget af den Paagjældendes Forpligtelse som Regel at høre under Administrationens Afgjørelse.

Til § 10.

Af Hensyn til de Ulemper, som for den Snekastningspligtige kunde være forbundne med Forpligtelsen til paa een Dag at møde med hele det pligtige Mandskab, har man anset det nødvendigt at aabne Udgang til ad den i Paragrafen angivne Vei at foretage en Fordeling af den Paagjældendes Mandskab paa flere Dage.

Medens det er antaget, at med Retten til at tilfuge Husmænd og Sinderster til visse Arbejdsdage ogsaa maa bortfalde Sogneraadens Ret til i Henhold til Lov 30te December 1858 § 1 at tilfuge de Snekastningspligtige af nævnte Klasse til mod Betaling at forrette Arbejde udover de pligtige Dage, er det paa den anden Side anset nødvendigt at aabne Sogneraadene Udgang til paa den i Paragrafen foreslaaede Maade at skaffe sig en Forøgelse af det paa den enkelte Arbejdsdag til Raadighed staaende Mandskab, en Forøgelse, der særlig vil kunne være Trang til efter de om Husmænds og Sindersters Snekastningspligtig i Forslag braagte Regler, der kunne have til Følge, at de Pligtige af nævnte Klasse først med længere Mellemrum kunne tilfuges til Arbejde.

Til § 11.

Snekastningens tilførlige Ledelse har hidtil i høi Grad været vanskeliggjort derved, at den gjældende Ret ikke afgiver Hjemmel til som borgerligt Ombud at bestikke Snefogder, hvorfor man har maattet hjælpe sig med at lade de Snekastningspligtige fyldestgøre deres Forpligtelse ved at udføre Tilføjelser og andre til Ledelsen af Snekastningen henhørende Forretninger, og tør derfor Ordningen af dette Forhold betragtes som en af Hovedopgaverne for nærværende Lov. I det man nu har foreslaaet Hvervet som Snefoged gjort til et almindeligt Ombud, har

man paa den anden Side anset det for nødvendigt, at Fritagelse tilstaaes — foruden Tjende — de i Statens og Kommunens Tjeneste staaende Personer, med hvis Stilling det ommeldte Hverv i mange Tilfælde ikke lader sig forene, og som i ethvert Fald næppe ville kunne udføre de paagjældende Forretninger, uden at andre offentlige Interesser ville lide uforholdsmæssig derunder. Da det derhos neppe tør lades ude af Betragtning, at der ogsaa kan findes andre Stillinger, med hvilke Udførelsen af Hvervet som Snefoged er i den Grad uforeneligt, at Fritagelse bør tilstaaes — i hvilken Henseende eksempelvis skal nævnes Funktionærer ved private Jernbaner og Løbjer — bør der formentlig aabnes Indenrigsministerens Udgang til i saadanne Tilfælde at indrømme Fritagelse. — Af Hensyn til Omfanget af de Pligter, som kunne komme til at paahvile Snefogderne, samt da det maa tillægges den største Betydning for Snekastningens forsvarlige Ledelse, at Snefogedinstitutionen ikke herefter mødes med Uvillie fra Befolkningens Side, har man anset det rigtigst, at der aabnes Kommunalbestyrelserne Udgang til at tilstaa de Paagjældende Løn.

Til § 15.

Medens efter den nugjældende Ret Udførelsen ved Naturalarbejde af Snekastningen i Kjøbstæderne og paa deres Grund — derunder indbefattet Rydning af Gaderne, i alt Fald forsaavidt Landeveiene passere disse — er ordnet ved faste til Reglerne paa Landet svarende Bestemmelser, har man troet at burde foreslaa, at Administrationen herefter stilles noget friere med Hensyn til Ordningen af Snekastningen i Kjøbstæderne saavel som i Klækkerne, der formentlig bør stilles i Klasse med disse. Forholdene have nemlig i den ommeldte Henseende udviklet sig forskjelligt i de forskjellige Kjøbstæder efter de forhaandendende særlige Forhold — dog at Rastningen af Gaderne nu vistnok i Almindelighed er ordnet ved ensartede, i Politivedtægterne optagne Regler. Man har derfor forment, at det bør gøres muligt ved Fastsættelsen af de nødvendige Regler for Snekastningen at tage fornødent Hensyn til de nu bestaaende Ordninger.

Til §§ 17—19.

De heri indeholdte Forskrifter ere væsentligst grundede paa den alt eksisterende, nærmest gennem Praxis udviklede Ordning.